

342

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1988 r.

w sprawie karty podatkowej.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy prowadzący działalność w zakresie i na warunkach określonych w rozporządzeniu mogą płacić zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej.

§ 2. 1. Podatnicy prowadzący działalność opodatkowaną w formie karty podatkowej są zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o obrocie i dochodzie oraz wpłacania zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci są obowiązani jednak wydawać na żądanie klienta kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobu lub wykonanie usługi oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od początku roku, w którym wystawiono rachunek.

2. Do podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy płacili podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach lub w innej formie niż karta podatkowa i opłata skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła albo którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, nie stosuje się zwolnień, o których mowa w ust. 1, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy.

3. Podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy płacili podatki obrotowy i dochodowy od przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy, są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży, składać deklaracje o obrocie i dochodzie oraz wpłacać zaliczki na poczet tych podatków.

§ 3. 1. W razie osiągnięcia przez podatników określonych w § 1 dochodów z innych źródeł, podlegających opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na ogólnych zasadach. Do dochodu osiągniętego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów podatnika i jego małżonka, z wyjątkiem przychodów zwolnionych od podatku dochodowego bądź odrębnie opodatkowanych tym podatkiem z mocy przepisów szczególnych.

2. Przepis ust. 1 zdanie drugie nie ma zastosowania do podatników prowadzących działalność określoną w § 4 pkt 1 przy zatrudnieniu nie przekraczającym 1 pracownika.

§ 4. Podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej mogą płacić podatnicy prowadzący działalność:

1) usługową lub wytwórczo-usługową, określoną w części I tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do rozpo-

ządzenia, zwanej dalej „tabelą”, w zakresie wymienionym w załączniku nr 2 do rozporządzenia — przy zatrudnieniu nie przekraczającym stanu określonego w tabeli,

- 2) w zakresie detalicznego handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów oraz napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu — w warunkach określonych w części II tabeli,
- 3) gastronomiczną, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu — w warunkach określonych w części III tabeli,
- 4) w zakresie usług transportowych, wykonywanych przy użyciu jednego pojazdu — w warunkach określonych w części IV tabeli,
- 5) w zakresie usług rozrywkowych — w warunkach określonych w części V tabeli,
- 6) w zakresie sprzedaży posiłków domowych w mieszkaniach, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu — w warunkach określonych w części VI tabeli,
- 7) w wolnych zawodach, polegającą na świadczeniu usług w zakresie służby zdrowia — w warunkach określonych w części VII tabeli.

§ 5. 1. Podatnicy określani w § 4 są opodatkowani w formie karty podatkowej, jeżeli:

- 1) złożą wnioszek o zastosowanie opodatkowania w tej formie,
- 2) we wniosku, o którym mowa w pkt 1, zgłoszą prowadzenie rodzaju działalności wymienionej w jednej z siedmiu części tabeli,
- 3) przy prowadzeniu działalności nie korzystają zarówno z usług osób nie zatrudnionych przez siebie na podstawie umowy o pracę, jak i z usług innych zakładów lub przedsiębiorstw, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne,
- 4) nie prowadzą sami, poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w § 4, ani ich małżonkowie działalności podlegającej podatkowi obrotowemu, chyba że przepisy szczególne dotyczące opodatkowania tej działalności stanowią inaczej.

2. Nie wyłącza opodatkowania w formie karty podatkowej prowadzenie:

- 1) we własnym imieniu przez podatnika lub jego małżonka działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach wodnych i wiatrowych o mocy oddawanej do 5000 kilowatów,
- 2) przez małżonka podatnika:
 - a) działalności określonej w § 4 pkt 4 i 7, jeżeli działalność ta jest opodatkowana w formie karty podatkowej,
 - b) działalności podlegającej podatkowi obrotowemu, jeżeli podatnik prowadzi działalność określoną w § 4 pkt 1 przy zatrudnieniu nie przekraczającym jednego pracownika.

3. Za usługi specjalistyczne w rozumieniu ust. 1 pkt 3 uważa się czynności i prace wchodzące w inny niż zgłoszony zakres działalności, niezbędne do całkowitego wykonania wyrobu lub świadczonej usługi, w tym również czynności i prace towarzyszące, o których mowa w załączniku nr 2.

4. Jeżeli podatnik we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej zgłosi prowadzenie działalności określonej w § 4 pkt 1 w różnym zakresie lub prowadzi działalność w odrębnych zakładach, łączne zatrudnienie nie może przekroczyć stanu zatrudnienia określonego dla zakresu działalności, dla którego przewidziano najniższy stan zatrudnienia.

5. Podatnicy prowadzący działalność określoną w § 4 pkt 1—5 mogą być opodatkowani w formie karty podatkowej również wtedy, gdy działalność ta prowadzona jest przez wspólników, pod warunkiem że łączna liczba wspólników oraz zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego w tabeli.

6. Przy ocenie warunków uzasadniających opodatkowanie w formie karty podatkowej i ustalaniu wysokości podatków w odniesieniu do podatników, o których mowa w § 4 pkt 1, do liczby pracowników:

- 1) wlicza się również osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę nakładczą,
- 2) nie wlicza się:
 - a) członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a w razie gdy działalność prowadzona jest przez wspólników — tylko członków rodziny jednego ze wspólników,
 - b) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, zgodnie z odrębnymi przepisami o nauce zawodu lub przyuczaniu do wykonywania określonej pracy — w okresie nauki zawodu lub przyuczania oraz pierwszych trzech miesięcy po złożeniu przez nie egzaminu; na równi z tymi osobami traktuje się uczniów szkół średnich oraz studentów, zatrudnionych w okresie wakacji letnich i zimowych,
 - c) osób pobierających emerytury lub renty — łącznie nie więcej niż dwóch,
 - d) pracowników zatrudnionych wyłącznie przy sprzedaży wyrobów, przyjmowaniu zleceń na usługi, utrzymywaniu czystości w zakładzie, prowadzeniu kasy i księgowości, kierowców i konwojentów, pod warunkiem że podatnik określił na piśmie zakres czynności tych pracowników,
 - e) osób, na których rachunek jest prowadzona działalność po śmierci podatnika, jeżeli osoby te nie biorą udziału w prowadzeniu działalności.

7. Przy ocenie warunków uzasadniających opodatkowanie w formie karty podatkowej i ustalaniu wysokości stawek podatków w odniesieniu do podatników, o których mowa w § 4 pkt 2—5, do liczby pracowników nie wlicza się małżonka, z zastrzeżeniem pkt 3 objaśnień do części IV tabeli, i niepełnoletnich członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem. W razie prowadzenia działalności przez wspólników, do liczby pracowników nie wlicza się małżonka i niepełnoletnich członków rodziny tylko jednego wspólnika. Przy prowadzeniu działalności w zakresie detalicznego handlu i gastronomii do liczby pracowników nie wlicza się ponadto osób zatrudnionych w celu nauki zawodu, zgodnie z odrębnymi przepisami o nauce zawodu.

§ 6. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej są zwolnieni od obowiązku uiszczania opłat związanych ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie podatku obrotowego.

§ 7. 1. Wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się:

- 1) dla podatników prowadzących działalność określoną w § 4 pkt 1, 4, 5, 6 i 7 — według stawek miesięcznych określonych w tabeli,
- 2) dla podatników prowadzących działalność określoną w § 4 pkt 2 i 3 — w granicach stawek miesięcznych określonych w tabeli, z zastrzeżeniem § 8 ust. 4, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiary tej działalności.

2. W wypadkach, o których mowa w § 5 ust. 5, wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się według stawki określonej dla stanu zatrudnienia odpowiadającego łącznej liczbie wspólników i pracowników.

3. W wypadkach, o których mowa w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. e), wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się według stawki bezpośrednio poprzedzającej stawkę określoną dla stanu zatrudnienia odpowiadającego łącznej liczbie wspólników i pracowników, z tym że stawka ta nie może być niższa od określonej dla działalności wykonywanej bez zatrudnienia pracowników.

4. Jeżeli podatnik we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej zgłosi prowadzenie działalności wymienionej w § 4 pkt 1 w różnych zakresach lub w różnych miejscowościach, dla których przewidziano różne wysokości stawek karty podatkowej, wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się według stawki właściwej dla tego zakresu działalności i miejscowości, dla których przewidziana jest najwyższa stawka. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do podatników prowadzących wolne zawody w zakresie służby zdrowia.

5. Liczbę mieszkańców miejscowości określonych w tabeli przyjmuje się według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego.

§ 8. 1. Stawki karty podatkowej:

- 1) określone w częściach I i IV tabeli obniża się o 20% dla podatników, którzy ukończyli do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia lub są inwalidami zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, jeżeli:
 - a) przy prowadzeniu działalności określonej w § 4 pkt 1, z wyjątkiem prowadzenia parkingów, nie zatrudniają pracowników, w tym również osób określonych w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. a) i c), nie licząc małżonka,
 - b) przy prowadzeniu działalności w zakresie usług transportowych nie zatrudniają pracowników i członków rodziny,
- 2) określone w części I tabeli obniża się o 10% dla podatników, którzy zatrudniają pracowników będących inwalidami, zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, na każdego inwalidę; obniżka stawki nie dotyczy osób wymienionych w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. c) i d).

2. W wypadkach określonych w § 5 ust. 5 obniżkę stawki karty podatkowej stosuje się, jeżeli wszyscy wspólnicy spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 1,

3. Na wniosek podatnika urząd skarbowy może obniżyć stawkę karty podatkowej określoną w części I tabeli:

- 1) w wypadkach szczególnie uzasadnionych — w stosunku do podatników, o których mowa w ust. 1,
- 2) jeżeli rozmiar działalności podatnika, przy zatrudnieniu nie przekraczającym jednego pracownika, wskazuje na to, że określona w tabeli stawka byłaby oczywiście za wysoka.

4. W razie gdy podatnik prowadzi działalność wymienioną w § 4 pkt 2, 3 i 7 w rozmiarach wskazujących na to, iż określone w częściach II, III i VII tabeli stawki byłyby oczywiście nieodpowiednie, stawki te mogą być na wniosek podatnika lub z urzędu obniżone lub podwyższone, nie więcej jednak niż o 30%. Jeżeli w ramach prowadzonej działalności handlowej jest prowadzona sprzedaż artykułów pochodzenia zagranicznego, stawki określone w tabeli mogą być podwyższone, nie więcej jednak niż o 100%.

5. Stawki karty podatkowej określone w części I i IV tabeli obniża się o 80% dla podatników, którzy przy równoczesnym zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy wykonują usługi i nie zatrudniają pracowników oraz osób, o których mowa w § 5 ust. 6; podatnicy ci nie mogą równocześnie korzystać z obniżek przewidzianych w ust. 1—3.

6. W wypadkach określonych w § 5 ust. 5 obniżkę stawki, o której mowa w ust. 5, stosuje się, jeżeli wszyscy współnicy spełniają warunki uprawniające do tej obniżki.

§ 9. W razie zatrudnienia przez podatnika przy prowadzeniu działalności określonej w § 4 pkt 1, z wyjątkiem prowadzenia parkingów, pełnoletnich członków rodziny, nie licząc małżonka, a w wypadkach określonych w § 5 ust. 5 — pełnoletnich członków rodziny jednego ze współników, nie licząc małżonka, a także w razie zatrudnienia osób, o których mowa w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. c) i d), podwyższa się stawkę karty podatkowej z tytułu zatrudnienia każdej z tych osób za miesiące, w których była zatrudniona:

- 1) o 40% stawki określonej dla działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracowników,
- 2) o 30% stawki określonej dla działalności prowadzonej przy zatrudnieniu jednego pracownika,
- 3) o 20% stawki określonej dla działalności prowadzonej przy zatrudnieniu dwóch pracowników,
- 4) o 15% stawki określonej dla działalności prowadzonej przy zatrudnieniu trzech pracowników,
- 5) o 10% stawki określonej dla działalności prowadzonej przy zatrudnieniu czterech i pięciu pracowników.

§ 10. 1. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej podatnik składa właściwemu urzędowi skarbowemu w deklaracji według ustalonego wzoru, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, od którego ma być zastosowana karta. Podatnik, który rozpoczął prowadzenie działalności w ciągu roku, powinien złożyć wniosek przed rozpoczęciem tej działalności. Złożenie wniosku jest równoznaczne ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie objętym wnioskiem. Jeżeli do końca każdego roku podatkowego objętego opodatkowaniem w formie karty podatkowej podatnik nie zgłosił zaprzestania na stałe prowadzenia działalności, uważa się, że prowadzi on nadal działalność i że zgłosił obowiązek podatkowy na rok następny.

2. Do wniosku stosuje się odpowiednio odrębne przepisy dotyczące deklaracji składanych w związku ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

3. Podatnik może w terminie do końca roku podatkowego zrzec się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej, poczynając od roku następnego.

§ 11. Podatnicy płacą podatki w formie karty podatkowej bez wezwania w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za miesiąc grudzień — w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego.

§ 12. Jeżeli brak jest warunków do zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej, podatnik jest obowiązany do płacenia podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach. Podatnicy korzystający dotychczas ze zwolnienia od obowiązku prowadzenia ksiąg obowiązani są do założenia i prowadzenia ksiąg (handlowych, podatkowych), poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została im doręczona ostateczna decyzja odmawiająca zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej.

§ 13. 1. Podatnikowi przysługuje zrzeczenie się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie czternastu dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji.

2. W razie zrzeczenia się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej, powstaje obowiązek płacenia podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach. Obowiązek prowadzenia ksiąg, jeżeli podatnik dotychczas nie miał obowiązku ich prowadzenia, powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej.

§ 14. 1. W razie rozpoczęcia prowadzenia działalności w ciągu roku podatkowego, podatki w formie karty podatkowej za okres od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności do końca pierwszego miesiąca pobiera się w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy korzystali ze zwolnienia od podatków i którym okres tego zwolnienia upłynął po dniu 1 danego miesiąca.

3. W razie zaprzestania na stałe prowadzenia działalności w ciągu roku podatkowego i zgłoszenia tego urzędowi skarbowemu, podatki w formie karty podatkowej za ostatni miesiąc prowadzenia działalności pobiera się za okres do dnia zaprzestania działalności w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.

§ 15. W razie zgłoszenia przez podatnika przerwy w prowadzeniu działalności, nie pobiera się podatków w formie karty podatkowej za pełny okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 10 dni w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień przerwy. Zgłoszenie przerwy przez podatnika powinno nastąpić w terminie trzech dni od jej rozpoczęcia.

§ 16. 1. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej, z wyjątkiem prowadzących parkingi, jeżeli przy prowadzeniu działalności zatrudniają pracowników, w tym również wymienionych w § 5 ust. 6 pkt 1, oraz osoby, o których mowa w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. a), c) i d), obowiązani są prowadzić książkę ewidencji zatrudnienia tych osób. Przed rozpoczęciem zapisów książka powinna być przedstawiona do poświadczenia urzędowi skarbowemu.

2. Książka ewidencji zatrudnienia powinna być zbrozurowana, ponumerowana i zawierać: liczbę porządkową, imię i nazwisko osoby zatrudnionej, daty: rozpoczęcia i zakończenia pracy przez tę osobę oraz adnotacje o przerwach w zatrudnieniu. Zapis dotyczący zatrudnienia danej osoby powinien być dokonany nie później niż przed rozpoczęciem pracy przez tę osobę.

§ 17. 1. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej są obowiązani zawiadomić urząd skarbowy o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, a jeżeli małżonek podatnika prowadzi odrębną działalność na terenie objętym właściwością innego urzędu skarbowego — również o zmianach w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku małżonka, a mianowicie:

- 1) o zmianach, które powodują utratę warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej,
- 2) o następujących zmianach, które mają wpływ na wysokość podatków w formie karty podatkowej: o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach miejsca prowadzenia działalności, o zmianach rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, o zmianach liczby stanowisk na parkingu oraz liczby i rodzaju urządzeń przy prowadzeniu usług rozrywkowych, o zmianie pojazdu lub rodzaju silnika przy prowadzeniu usług transportowych, o zmianie liczby godzin przyjęć pacjentów przy prowadzeniu wolnych zawodów w zakresie służby zdrowia.

2. Nie uważa się za zwiększenie stanu zatrudnienia czasowego zatrudnienia pracownika lub pełnoletniego członka rodziny w miejsce nieobecnego stałego pracownika, którego nieobecność jest uzasadniona szczególnymi względami, np. chorobą, urlopem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, i trwa nieprzerwanie co najmniej 10 dni.

3. W wypadkach wymienionych w ust. 2, jeżeli w miejsce nieobecnego stałego pracownika podatnik nie zatrudni innego pracownika lub pełnoletniego członka rodziny, urząd skarbowy obniża stawkę karty podatkowej w sposób określony w § 18.

4. O zmianach, o których mowa w ust. 1 i 2, podatnik jest obowiązany zawiadomić pisemnie urząd skarbowy najpóźniej w terminie siedmiu dni od powstania okoliczności powodujących zmiany. Jeżeli zawiadomienie dotyczy zatrudnienia osoby, o której mowa § 5 ust. 6 pkt 2 lit. d), należy w nim również podać szczegółowy zakres czynności, które osoba ta ma wykonywać.

§ 18. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, zmiana wysokości podatków w formie karty podatkowej następuje poczynając od miesiąca, w którym zaszły okoliczności powodujące zmianę. Należność za ten miesiąc pobiera się w wysokości 1/30 dotychczasowej miesięcznej należności za każdy dzień części miesiąca przed dniem, w którym nastąpiła zmiana, zwiększonej lub zmniejszonej o 1/30 nowej miesięcznej należności za każdy dzień pozostałej części tego miesiąca.

§ 19. Podatnikowi przysługuje zrzeczenie z opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie czternastu dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji zmieniającej wysokość podatków w formie karty podatkowej. Przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. Podatnicy, którzy zawiadomią urząd skarbowy o utracie warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej, obowiązani są płacić podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach, poczynając od dnia, w którym nastąpiła utrata tych warunków. Do podatników tych za tę część roku, w której nie przysługuje im opodatkowanie w formie karty podatkowej, może być zastosowane opodatkowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej bądź ze świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych, jeżeli wykonują działalność w warunkach uzasadniających zastosowanie tych form opodatkowania i zgłoszą odpowiedni wniosek w terminie określonym w § 17 ust. 4.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego oraz do założenia właściwych ksiąg, poczynając od dnia, w którym nastąpiła utrata warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej, chyba że są zwolnieni od tego obowiązku.

3. W stosunku do podatników, o których mowa w ust. 1, podlegających za część roku opodatkowaniu na ogólnych zasadach, za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za ten okres przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się zasadę określoną w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1988 r. Nr 4, poz. 37).

§ 21. 1. Podatnicy, którzy:

- 1) podadzą we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej dane niezgodne ze stanem faktycznym, powodujące nieuzasadnione zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej bądź ustalenie wysokości podatków w formie karty podatkowej w kwocie niższej od należnej,
- 2) prowadzą nierzetelnie (niezgodnie ze stanem faktycznym) książkę ewidencji zatrudnienia bądź mimo obowiązku nie prowadzą jej w ogóle, a stwierdzony stan zatrudnienia jest wyższy od zgłoszonego urzędowi skarbowemu,
- 3) nie zawiadomią urzędu skarbowego o zmianach powodujących utratę warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej albo mających wpływ na podwyższenie wysokości podatków w formie karty podatkowej bądź w zawiadomieniu podadzą dane w tym zakresie niezgodne ze stanem faktycznym,

podlegają wyłączeniu z opodatkowania w formie karty podatkowej i są obowiązani płacić podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach za cały rok podatkowy. Podatnikom tym nie ustala się również w okresie dwóch następnych lat podatkowych opodatkowania w formie karty podatkowej lub opodatkowania w innych formach zryczałtowanych, z wyjątkiem stosowanych z mocy prawa.

2. Utrata warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej powoduje obowiązek uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego. W wypadkach określonych w ust. 1 obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została doręczona ostateczna decyzja wyłączająca podatnika z opodatkowania w formie karty podatkowej.

§ 22. W razie wyłączenia podatnika z opodatkowania w formie karty podatkowej, kwoty wpłacone z tego tytułu zalicza się na opłatę związaną ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego oraz na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy, ustalone na ogólnych zasadach.

§ 23. 1. Wniosek o zastosowanie karty podatkowej od dnia 1 stycznia 1989 r. powinien być złożony w terminie do dnia 31 stycznia 1989 r.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy podatników, którzy w 1988 r. uiszczali zamiast podatków obrotowego i dochodowego opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła albo płacili kartę podatkową.

3. Podatnicy wymienieni w ust. 2:

- 1) dla których w przepisach niniejszego rozporządzenia zostały określone inne warunki uzasadniające opodatkowanie w formie karty podatkowej od przewidzianych w rozporządzeniu wymienionym w § 24, są obowiązani zawiadomić urząd skarbowy w terminie do dnia 31 stycznia 1989 r. o dokonaniu zmian w zakresie prowadzonej działalności, uzasadniających zastosowanie opodatkowania na zasadach niniejszego rozporządzenia,

- 2) którzy prowadzą działalność w warunkach uzasadniających opodatkowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej bądź ze świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych, mogą złożyć wniosek o zastosowanie opodatkowania na tych zasadach w terminie określonym w pkt 1.

4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, traktuje się na równi z wnioskiem o zastosowanie opodatkowania na zasadach rozporządzenia.

§ 24. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 listopada 1985 r. w sprawie karty podatkowej oraz opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła (Dz. U. Nr 57, poz. 294).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Minister Finansów: A. Wróblewski

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Ministra Finansów z dnia 28 grudnia
1988 r. (poz. 342)

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK PODATKÓW W FORMIE KARTY PODATKOWEJ (w złotych)

Część I. Działalność usługowa oraz wytwórczo-usługowa

Objaśnienia:

1. Stawki oznaczone w rubryce 3:

- „0” dotyczą działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracowników,
- „1” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
- „2” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 2 pracowników,
- „3” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 3 pracowników,
- „4” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 4 pracowników,
- „5” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 5 pracowników.

2. Za pracowników nie uważa się osób wymienionych w § 5 ust. 6 pkt 2 rozporządzenia.

3. Przy prowadzeniu działalności wymienionej w poz. 73—79 dopuszczalne jest — poza usługami dla ludności — wykonywanie usług dla innych odbiorców w rozmiarze nie przekraczającym kwoty 2.000.000 zł obrotu rocznie.

4. Za usługi uważa się działalność gospodarczą, której przedmiotem są czynności określone w odrębnych przepisach o podatku obrotowym.

5. Za usługi dla ludności uważa się usługi określone w ust. 4, opłacane ze środków pieniężnych ludności. Przez pojęcie „ludność” rozumie się osoby fizyczne i gospodarstwa domowe oraz jednostki gospodarki nie uspołecznionej, tj. indywidualne gospodarstwa rolne i ogrodnicze, zakłady wytwórcze, budowlane, handlowe i usługowe oraz zakłady prowadzone przez agentów. Pojęcie „ludność” obejmuje również organizacje wyznaniowe i zakonne, placówki państw obcych (wyłącznie w rozumieniu służb dyplomatycznych i konsularnych) oraz szkolne komitety rodzicielskie.

6. Pojęcie usług dla ludności nie obejmuje czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów (w tym półfabrykatów, elementów, części, obróbki elementów) przeznaczonych do celów produkcyjnych lub do dalszej odsprzedaży oraz wykonywania robót budowlano-montażowych w ramach tzw. podwykonawstwa, jeżeli inwestorem są inne osoby i jednostki niż wymienione w ust. 5.